

med människor. Genom självuppföstran, genom karaktärsstyrka måste man tvinga de mindre goda instinkterna bort och lägga an på det goda och rätta.

I sitt umgänge med människor, gäller det att visa, att man är uppförfande. Det gäller att visa sina medmänniskor, att man är höjd över små stridigheter, baktal och lögn. Man måste vara tjänstvillig, aldrig löjliggöra sig själv eller andra. Aldrig förfäktas sin egen mening som den enda riktiga och aldrig benytta sig av andras godtrogenhet. Man må följa skriftens ord: "Älska din nästa som dig själv", ty dessa ord innehålla just den gyllene regeln för konsten att umgås med människor.

Kap. 6. Grundregler för uppföstran, takt och god ton.

Den ideella människan, den människa, som allttjämt vill framåt, måste tillägna sig en viss etikett, en viss form, varunder hon kan röra sig bland sina medmänniskor. Hon får icke vara en träbock, en docka, som rör sig automatiskt, och lägger märke till huru andra bära sig åt och gör samma fel som dessa.

Det första som man lär sig i skolan är A, B, C, det är grundfundamentet för all lärdom och kunskap. Men när man träder ut i världen, måste man också känna de elementära begreppen om god ton och takt. Det fordrar livet